

Torsdagen den 17 februari 2011

Stigande livsmedelspriser

P7_TA(2011)0071

Europaparlamentets resolution av den 17 februari 2011 om stigande livsmedelspriser

(2012/C 188 E/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 39 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av sin resolution av den 18 januari 2011 om erkännande av jordbruket som en strategisk sektor inom ramen för livsmedelsförsörjning ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 september 2010 om skäliga inkomster för jordbrukarna: en bättre fungerande livsmedelsförsörjningskedja i Europa ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juli 2010 om den gemensamma jordbrukspolitikens framtid efter 2013 ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 maj 2010 om EU:s jordbruk och klimatförändringarna ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 mars 2009 om livsmedelspriserna i Europa ⁽⁵⁾,
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en snabbinsatsmekanism för att hantera de kraftigt stigande livsmedelspriserna i utvecklingsländerna (KOM(2008)0450),
- med beaktande av de åtta rekommendationerna till G20-gruppen som offentliggjordes den 29 januari 2011 av FN:s särskilde rapportör för rätten till mat,
- med beaktande av kommissionens meddelande "Råvaror och marknader för basprodukter: att möta utmaningarna" av den 2 februari 2011 (KOM(2011)0025),
- med beaktande av Maputodeklarationen om jordbruk och en tryggad livsmedelsförsörjning, som undertecknades 2003, i vilken afrikanska regeringar åtog sig att avsätta minst 10 procent av sina årliga statsbudgetar för jordbruk,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Livsmedelspriserna har för sjunde månaden i rad mellan 2010 och 2011 skjutit i höjden och har nu nått den högsta nivån sedan FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) började övervaka livsmedelspriserna 1990. Stegningen av råvarupriserna har blivit en destabiliserande faktor i den globala ekonomin och har utlöst upplopp och oroligheter i ett antal utvecklingsländer och nu senast i Algeriet, Tunisien och Egypten.
 - B. FAO uppskattar att antalet undernärda människor i världen uppgick till 925 miljoner 2010, och stigande livsmedelspriser kombinerat med oförutsägbara underskott i livsmedelstillgången kan komma att medföra att antalet ökar. 29 länder i världen har problem med livsmedelsförsörjningen och behöver livsmedelsbistånd utifrån.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0006.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0302.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0286.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0131.

⁽⁵⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 180.

Torsdagen den 17 februari 2011

- C. Den senaste tidens prisvolatilitet på livsmedel och råvaror har gett upphov till allvarlig oro när det gäller livsmedelstillgången i Europa och i världen. Det är de mest sårbara befolkningsgrupperna, i de utvecklade länderna såväl som i utvecklingsländerna, som har drabbats hårdast av de stigande livsmedelspriserna. De höga livsmedelspriserna gör att miljontals människor drabbas av en otrygg livsmedelsförsörjning och hotar också den långsiktiga globala försörjningstryggheten. Enligt FAO omfattar en tryggad livsmedelsförsörjning rätten till livsmedel och tillgången till näringsriktig kost för alla.
- D. Fattigdom och svält förekommer fortfarande i EU. 79 miljoner personer i EU lever fortfarande under fattigdomsgränsen (60 procent av medelinkomsten i det land som personen bor i) och 16 miljoner av EU:s medborgare fick livsmedelshjälp från välgörenhetsorganisationer förra vintern. Livsmedelsförsörjningen utgör en central fråga för EU och kräver samordning mellan olika sektorsinriktade politikområden på och utanför EU-nivå, till exempel den gemensamma jordbrukspolitiken, energipolitiken, forskning, utveckling och handel.
- E. Den globala ekonomiska nedgången och de stigande livsmedels- och bränslepriserna har förvärrat livsmedelssituationen i många utvecklingsländer, särskilt i de minst utvecklade länderna, vilket delvis hejdat de framsteg som gjorts inom fattigdomsbekämpningen under det senaste årtiondet.

Faktorer som bidrar till stigande livsmedelspriser

- F. Livsmedelsproduktionen runtom i världen kan hela tiden undergrävas av en rad faktorer, bland annat extrema vädersituationer såsom översvämningar och torka, som i allt högre grad drivs av klimatförändringar, begränsad tillgång till naturresurser och en ökad efterfrågan på livsmedel av växande befolkningar, de nära kopplingarna mellan energitrygghet och en tryggad livsmedelsförsörjning mot bakgrund av de mycket låga nivåerna av globala livsmedelslager, en ökande produktion av biobränslen, en allt större användning av spannmål som foder till boskap, en ökad global spekulation i livsmedelsråvaror samt ett ökat beroende av livsmedelsimport i många utvecklingsländer till följd av konflikter eller misslyckade strategier för en tryggad livsmedelsförsörjning.
- G. Klimatförändringarnas följder för jordbruket, särskilt den minskade avkastningen av grödor på grund av upprepade vattenbrist, torka eller – som en kontrast – översvämningar och jordskred, påverkar allvarligt jordbruket i EU och utvecklingsländerna, eftersom ingendera på långa vägar är självförsörjande när det gäller ett flertal jordbruksråvaror.
- H. Utmaningen är att producera "mer från mindre" med tonvikt på hållbar produktion, på grund av det höga trycket på naturresurserna. En ökad jordbruksproduktion i utvecklingsländerna skulle öka motståndskraften och förmågan till anpassning vid livsmedelskriser.
- I. Den senaste tidens prisvolatilitet har gett upphov till oro när det gäller hur livsmedelsförsörjningskedjorna fungerar i Europa och i världen. I kommissionens meddelande "En bättre fungerande livsmedelsförsörjningskedja i Europa" (KOM(2009)0591) identifieras allvarliga problem i försörjningskedjan såsom utnyttjande av dominerande köpmakt, orättvis kontraktspraxis (där bland försenade betalningar), ensidiga ändringar i kontrakt, förskottsbetalningar som ett sätt att få inleda förhandlingar, begränsat marknadstillträde, brist på uppgifter om prissättningen och fördelningen av vinstmarginaler i livsmedelskedjan, vilket har ett nära samband med den ökade koncentrationen inom insatsvaru-, grossist- och detaljhandelssektorerna. Hela livsmedelsförsörjningskedjan måste beaktas när man analyserar livsmedelspriserna och deras utveckling. Livsmedelssektorn är fragmenterad, och försörjningskedjan är lång och mycket komplex eftersom den omfattar många mellanhänder.

Prisvolatilitet, jordbrukarnas inkomster, stöd till utvecklingsländer

- J. Svängningar i råvarupriserna kan komma att bli ett mer uttalat och normalt kännetecken för den globala marknaden. Högre livsmedelspriser innebär inte automatiskt högre jordbruksinkomster, främst på grund av den hastighet med vilken kostnaderna för jordbrukets insatsvaror ökar och den allt större skillnaden mellan producent- och konsumentpriser. Den andel av jordbrukarnas inkomster som kommer från livsmedelsförsörjningskedjan har minskat avsevärt, samtidigt som bearbetningsindustrins och detaljhandels vinster stadigt har ökat. Konsumentpriserna har stigit, samtidigt som minst 30 procent av alla livsmedel som produceras globalt går till spillo i olika led av livsmedelskedjan.

Torsdagen den 17 februari 2011

- K. Den andel av biståndet till utvecklingsländerna som går till jordbruk och landsbygdsutveckling har minskat drastiskt under de tre senaste årtiondena. Investeringar i hållbara livsmedelssystem i utvecklingsländerna har minskat till följd av att prioriteringarna har förflyttats till exportinriktad produktion, vilket ytterligare har försvagat kapaciteten att lokalt producera och distribuera tillräckligt med livsmedel till rimliga priser. Många utvecklingsländer inser inte sin potential i fråga om livsmedelsproduktion. Ett allvarligt hinder för ökad jordbruksproduktion i utvecklingsländerna är att småskaliga jordbrukare ofta saknar tillgång till mikrokrediter för investeringar, ibland beroende på att de inte äger sin mark.
- L. Stora markområden, framför allt i utvecklingsländerna, har köpts upp av internationella företag, ofta utan markarrendatorernas medgivande. Denna mark används inte alltid till livsmedelsproduktion, utan kan användas för produktion av exportråvaror som timmer. En sådan utveckling hotar utvecklingsländernas möjligheter till livsmedelsproduktion.

Behovet av att förbättra livsmedelsförsörjningen

1. Europaparlamentet bekräftar att den globala livsmedelsförsörjningen är en ytterst angelägen fråga för EU och utvecklingsländerna, och efterlyser omedelbara och fortsatta åtgärder för att trygga livsmedelsförsörjningen för EU:s medborgare och globalt. Parlamentet understryker att konsumenterna bör ha tillgång till livsmedel till rimliga priser samtidigt som jordbrukarna bör garanteras en skäligen levnadsstandard.
2. Europaparlamentet betonar att rätten till livsmedel är en grundläggande mänsklig rättighet som uppnås när alla människor alltid har fysisk och ekonomisk tillgång till lämpliga, hälsomässigt riskfria och näringsrika livsmedel för att kunna tillfredsställa sina näringsbehov och livsmedelspreferenser så att de kan leva ett sunt och aktivt liv.
3. Europaparlamentet betonar att en stark och hållbar jordbrukssektor i hela EU och en blomstrande och hållbar landsbygdsmiljö, som garanteras genom en kraftfull gemensam jordbrukspolitik, är viktiga faktorer för att man ska kunna bemästra utmaningen med en tryggad livsmedelsförsörjning. Parlamentet betonar hur viktig den gemensamma jordbrukspolitiken är för att trygga livsmedelsproduktionen i EU.
4. Europaparlamentet bekräftar att EU har en skyldighet att trygga livsmedelsförsörjningen för alla sina medborgare och att fortsatt jordbruksverksamhet i EU är avgörande i detta hänseende. Parlamentet uppmärksammar att jordbrukarnas inkomster i EU minskar till följd av ökade produktionskostnader och prisvolatilitet, vilket inverkar negativt på jordbrukarnas möjligheter att upprätthålla produktionen. Parlamentet framhåller de kostnader som de europeiska jordbrukarna tvingas bära för att kunna uppfylla världens högsta standarder beträffande livsmedelssäkerhet, miljö, djurskydd och arbetsförhållanden. Parlamentet framhåller vidare att jordbrukarna måste kompenseras för dessa extra kostnader och för att de förser samhället med kollektiva nyttigheter.

Utmaningar till följd av klimatförändringarna

5. Europaparlamentet är medvetet om att klimatförändringarna utgör en stor utmaning för säkerställandet av en tryggad livsmedelsförsörjning, i synnerhet på grund av den ökande förekomsten och omfattningen av klimatsituationer såsom torka, översvämningar, bränder och stormar, som kommer att minska naturresurserna och jordbruksproduktionens avkastning. De unilaterala åtgärder som vidtagits av länder eller regioner som drabbats av klimatsituationer och de följdverkningar som sådana åtgärder haft på världsmarknaderna oroar parlamentet. Parlamentet uppmanar kommissionen att nära övervaka genomförandet av klimatrelaterad lagstiftning i medlemsstaterna. Parlamentet understryker det akuta behovet av insatser för att begränsa klimatförändringarna och av anpassningsåtgärder för att öka den miljömässiga och ekonomiska hållbarheten. Medlemsstaterna uppmanas med kraft att inrätta lämpliga riskförebyggande åtgärder och riskhanteringsåtgärder för att begränsa naturkatastrofernas negativa inverkan på jordbruksproduktionen.
6. Europaparlamentet efterlyser samordnade insatser och ett förbättrat samarbete om klimatförändringarna mellan EU och utvecklingsländerna, särskilt när det gäller tekniköverföring och kapacitetsuppbyggande åtgärder. Parlamentet understryker att bekämpningen av klimatförändringarna måste ingå i all relevant EU-politik, inbegripet utvecklingssamarbetet, och att utbildningar måste inriktas på klimatanpassning och metoder för god markförvaltning, såsom jord- och vattenförvaltning, för att förhindra att jordbruksmark förstörs av markerosion eller försaltning.

Förbättrat utvecklingsbistånd

7. Europaparlamentet påpekar att jordbruket är en nyckelsektor i de flesta utvecklingsländer och starkt beroende av råvaror, vilka är särskilt utsatta för prissvängningar.

Torsdagen den 17 februari 2011

8. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja landsbygdsutvecklingen och att öka investeringarna i jordbruk och en tryggad livsmedelsförsörjning, med särskild inriktning på akuta åtgärder mot svält, småskaligt jordbruk och program för socialt skydd. Parlamentet belyser vikten av att utveckla jordbruket i utvecklingsländerna och av att anslå en tillräcklig andel av EU:s utomeuropeiska utvecklingsstöd till jordbrukssektorn. Parlamentet beklagar att den andel av utvecklingsbiståndet som tilldelas jordbruket har sjunkit drastiskt sedan 1980-talet och gläder sig åt att man har insett att denna trend måste vändas.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att prioritera jordbruket genom riktat och effektivt utvecklingsbistånd som inbegriper ansvarsskyldighet och som förvaltas på ett transparent sätt, inklusive stöd till jordbrukare för att få tillträde till marknader. Parlamentet efterfrågar en väsentlig höjning av utvecklingsbiståndet till jordbruket samt investeringar i utbildning, förbättrade rådgivningstjänster och decentraliserad forskning om jordbruk för utvecklingsländer, så att jordbrukare ges tillgång till hållbara tekniker för att kunna producera på ett mer effektivt sätt samtidigt som de skyddar sin omgivning i syfte att trygga livsmedelsförsörjningen på lång sikt, med hjälp av tillräckligt offentligt stöd, såsom tillgång till lån och icke vinstdrivande mikrokreditsystem samt såddkapital.

10. Europaparlamentet uppmanar EU och utvecklingsländerna att främja markägande som ett verktyg för fattigdomsminskning och en tryggad livsmedelsförsörjning genom att stärka äganderättigheterna och underlätta tillgången till icke vinstdrivande mikrokreditsystem för jordbrukare, småföretag och lokalsamhällen. Parlamentet betonar att nya investeringar är viktiga för att öka småskaliga jordbrukares kapacitet, införa effektivare metoder för vattenförvaltning och återföra näringsämnen till marken.

11. Europaparlamentet framhåller att bättre produktionsmetoder måste införas i jordbruket i utvecklingsländerna, däribland billig teknik, att det behövs forskning på jordbruksområdet och att produktiviteten måste förbättras för att stärka hållbarheten och mildra de negativa effekterna av en osäker livsmedelsförsörjning.

12. Europaparlamentet påpekar att det humanitära livsmedelsbiståndet bör matcha behoven, utmaningarna och de strukturella hindren i utvecklingsländerna. Parlamentet understryker här att det är viktigt att man i samband med livsmedelsbiståndet beaktar dessa länders kapacitet när det gäller lokal produktion, distribution och transport samt kommersiella kapacitet, som bidrar till att lägga grunden för en långsiktigt tryggad livsmedelsförsörjning.

Producenternas inkomster och tillgång till insatsvaror

13. Europaparlamentet konstaterar att följande faktorer hör till dem som mest påverkar prisöverföringsmekanismen och klyftan mellan producent- och konsumentpriserna: en ökande koncentration längs livsmedelskedjan, graden av produktbearbetning, prisökningar som är kopplade till andra externa kostnadsfaktorer och spekulation i jordbruksråvaror.

14. Europaparlamentet noterar att jordbrukets insatskostnader stiger snabbare än jordbruksråvarupriserna. Parlamentet oroar sig för att detta skulle kunna leda till en minskad jordbruksproduktion, vilket skulle förvärra livsmedelskrisen i EU och i världen. Parlamentet betonar att koncentrationen inom insatsvarusektorn har förödande konsekvenser för jordbrukets hållbarhet, eftersom det skapar beroende av ett begränsat antal bolag för köp av utsäde och specialgödningsmedel. Parlamentet uppmanar kommissionen att i samband med den tilltagande konsolideringen se till att det finns en fritt fungerande marknad inom insatsvarusektorn som bidrar till livsmedelsförsörjningen.

15. Europaparlamentet oroas av de låga jordbruksinkomsterna i EU. Minskade inkomster som beror på ökande produktionskostnader och prisvolatilitet har en negativ inverkan på jordbrukarnas förmåga att upprätthålla produktionen, och jordbrukarna gynnas därför inte av stigande livsmedelspriser. Parlamentet är fast övertygat om att livsmedelsförsörjningen kommer att äventyras om dessa frågor inte ägnas tillräcklig uppmärksamhet.

Livsmedels- och energiproduktion

16. Europaparlamentet påminner om att energitryggheten och en tryggad livsmedelsförsörjning är mycket nära förbundna med varandra. Energikostnader är en viktig faktor för lönsamheten inom jordbruket, som i huvudsak är oljeberoende. Parlamentet uppmanar till åtgärder som ger jordbrukarna incitament att bli mer energieffektiva och utveckla alternativa energikällor. Parlamentet uppmanar EU och de nationella regeringarna att lansera kampanjer och genomföra strukturella förändringar för att minimera den mängd livsmedel som går till spillo.

Torsdagen den 17 februari 2011

17. Europaparlamentet anser dock att man i samband med den ökade satsningen på förnybara energikällor och på att uppfylla Europa 2020-målen måste ta hänsyn till hur livsmedelsproduktionen och livsmedelstillgången påverkas. Parlamentet betonar den känsliga balans som råder mellan livsmedels- respektive bränsleutmaningen.

Forskning

18. Europaparlamentet framhåller vikten av offentligt finansierad forskning som tjänar till att trygga livsmedelsförsörjningen. Parlamentet efterlyser investeringar i forskning, inte enbart i ny teknik utan också i omfattande och hållbara jordbrukssystem som gagnar en tryggad livsmedelsförsörjning på lång sikt. Parlamentet betonar i detta sammanhang den framträdande roll som t.ex. en europeisk teknikplattform skulle kunna spela för ekologisk jordbruksforskning på detta område.

Transparens på råvarumarknaderna och åtgärder mot spekulation

19. Europaparlamentet välkomnar de pågående insatserna för att öka medvetenheten om prisbildningsmekanismer på internationell nivå (särskilt det franska G20-ordförandeskapets initiativ vid det tredje toppmötet mellan jordbruksministrarna i Berlin). Parlamentet uppmanar kommissionen att skapa större klarhet kring alla de faktorer som påverkar kort- och långsiktiga prissvängningar på livsmedelsråvaror, särskilt samspelet mellan alla former av spekulation och svängningar på jordbruksråvarumarknaderna, samt kopplingen mellan energimarknaderna och livsmedelspriserna. Parlamentet anser att en sådan djupgående analys om vilka prisbildningsmekanismer som är inblandade kommer att göra det lättare för EU:s beslutsfattare att vidta välunderbyggda och anpassade åtgärder för att dämpa effekterna av svängningar i livsmedelspriserna.

20. Europaparlamentet har tagit del av kommissionens meddelande om att möta utmaningarna när det gäller råvaror och marknader för basprodukter och välkomnar den uppmärksamhet som kommissionen hittills har ägnat frågan. Parlamentet uppmanar kommissionen att upprätta bättre informationsflöden där man i god tid lämnar kvalitativa uppgifter om marknadsutvecklingar och där hänsyn tas till problemet med lagerstörningar. Parlamentet understryker emellertid att förbättrade informationsflöden i sig inte är tillräckligt för att bemästra volatiliteten på marknaderna. Det kan behövas kraftfullare åtgärder i denna fråga, särskilt för att öka transparensen på råvarumarknaderna. Parlamentet framhåller de problem som drabbar jordbrukarna vid extrem marknadsinstabilitet och prisvolatilitet och påpekar hur svårt det är för jordbrukarna att försöka planera långsiktigt under sådana förhållanden. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa effektiva och kraftfulla åtgärder i syfte att skyndsamt bemästra prisvolatiliteten på jordbruksmarknaderna. Parlamentet anser att detta kommer att bli avgörande för att säkerställa att produktionen i EU upprätthålls.

21. Europaparlamentet betonar att det inte är möjligt att vidta effektiva åtgärder mot stora prissvängningar utan adekvata nivåer av interventionslager eller strategiska lager. Parlamentet anser därför att marknadsinterventionsinstrument måste få en nyckelroll i framtidens gemensamma jordbrukspolitik.

22. Europaparlamentet begär mer transparens, bättre kvalitet och mer aktuell information om reserver och lager av livsmedelsråvaror och om prisbildningen på internationell nivå, såsom begärts i det meddelande som kommissionen nyligen antog om att möta utmaningarna när det gäller råvarumarknaderna. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta de åtgärder som krävs för att bekämpa överdriven spekulation på råvarumarknaderna. Parlamentet betonar att detta måste göras som en del av arbetet med att reglera finansmarknaderna på global nivå och EU-nivå.

23. Europaparlamentet uppmanar G20-gruppen att samordna upprättandet av förebyggande mekanismer mot alltför stora prissvängningar och att arbeta för en reglering som är särskilt utformad för att bemöta livsmedels- och jordbrukskriser. G20-gruppen uppmanas att säkerställa samstämmiga regler för livsmedels- och jordbruksråvaror och att involvera länder som inte är medlemmar i G20. Parlamentet begär lösningar för att ta itu med överdriven prisvolatilitet, vilka ska samordnas på internationell nivå. Parlamentet begär att missbruk och manipulationer av jordbrukspriserna ska bekämpas på internationell nivå eftersom de potentiellt äventyrar den globala livsmedelsförsörjningen. Parlamentet fördömer otillbörlig spekulation med globala råvaror, jordbruksråvaror och energimarknader, som förvärrar volatiliteten för livsmedelspriser och fördjupar den globala livsmedelskrisen.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i de kommande översynerna av direktivet om marknader för finansiella instrument (MiFID) och direktivet om otillbörlig marknadspåverkan komma med lämpliga förslag för att avhjälpa problemen på marknaderna för livsmedel och jordbruksråvaror.

Torsdagen den 17 februari 2011

25. Europaparlamentet förespråkar i detta sammanhang en revidering av gällande lagstiftning om finansiella instrument i syfte att säkra större transparens i handeln. Parlamentet påminner om att syftet med finansiella instrument är att understödja ekonomin och bistå jordbruksproduktionen i att övervinna kriser och klimatsituationer. Spekulation får inte heller tillåtas att bli ett hot mot i övrigt effektiva jordbruksföretag.

26. Europaparlamentet understryker den viktiga roll som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) nu ska få i övervakningen av råvarumarknaderna. Kommissionen uppmanas att överväga möjligheten att ge Esma större befogenheter att förhindra manipulation och missbruk på råvarumarknaderna.

27. Europaparlamentet förespråkar kraftfullare europeiska åtgärder för att ta itu med prismanipulationsproblemet, inklusive genom att ge regleringsorgan och tillsynsmyndigheter befogenhet att begränsa otillbörlig spekulation. Parlamentet anser att råvaruderivat skiljer sig från andra finansiella derivat och uppmanar kommissionen att se till att hanteringen av livsmedelsråvaruderivat så långt som möjligt begränsas till investerare med direkt anknytning till jordbruksmarknader.

28. Europaparlamentet anser att ett riktat globalt system med decentraliserade regionala och lokala livsmedelslager (både beredskapslager mot svält och regionala lager som ska användas för reglering av råvarupriser och för att minska svälten vid pristoppar) skulle vara gynnsamt och hjälpa till att underlätta världshandeln vid pristoppar, avstyra återkommande protektionism och mildra trycket på världens livsmedelsmarknader. Parlamentet anser att dessa lager bör förvaltas på den nivå som lämpar sig bäst, inbegripet av lokala, regionala och nationella myndigheter och ett samordningsorgan under ledning av FN:s FAO, där man till fullo kan utnyttja den expertis som finns inom FAO och FN:s Världslivsmedelsprogram.

Handel

29. Europaparlamentet kräver att EU-förhandlarna tar upp icke handelsrelaterade frågor under förhandlingarna i WTO, så att man ser till att jordbruksimporten från tredjeländer ger de europeiska konsumenterna samma garantier i fråga om miljö- och djurskydd, livsmedelssäkerhet och livsmedelskvalitet som de som ges av EU:s jordbrukare. Parlamentet bekräftar på nytt sitt stöd för att ett välavvägt avtal ingås i god tid på WTO-nivå eftersom detta är en viktig åtgärd för att uppnå en tryggad global livsmedelsförsörjning. Parlamentet påminner här om att orimliga unilaterala handelshinder bidrar till ineffektiviteten i den globala livsmedelsförsörjningen. Parlamentet ber kommissionen att se till att internationella och bilaterala handelsavtal ger de europeiska jordbrukarna en hållbar framtid och att inte EU:s livsmedelsproduktion, småskaliga jordbruk och den globala tillgången till livsmedel äventyras.

30. Europaparlamentet begär att de nationella regeringarna, i linje med FAO:s rekommendationer, inte ska anta några exportbegränsande åtgärder, eftersom sådana leder till större osäkerhet på marknaderna och stör världsmarknaderna, och därför riskerar att ytterligare driva upp priserna på global nivå.

*

* *

31. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.